

Sygn. akt III AUz 66/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Iwona Łuka-Kliszcz (spr.)
Sędziowie:	SSA Grażyna Wiśniewska SSO del. Krzysztof Hejosz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Mariola Pater

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2015 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) **Sp. z o.o. w W.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w K.**

przy udziale zainteresowanych: (...) **Sp. z o.o. w upadłości, A. S., M. S.**

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek zażalenia wnioskodawcy (...) Sp. z o.o. w W.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Kielcach V Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 12 stycznia 2015 r. sygn. akt V U 2130/14

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

Sygn. akt III AUz 66/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 stycznia 2015 r. Sąd Okręgowy w Kielcach Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie z odwołania (...) **sp. z o.o. w W.** przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. o podleganie ubezpieczeniom społecznym, odrzucił apelację (...) sp. z o.o. w W. od wyroku tegoż Sądu z dnia 3 grudnia 2014 r.

Z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia wynika, że odpis wyroku z dnia 3 grudnia 2015 r. wraz z uzasadnieniem został doręczony pełnomocnikowi wnioskodawcy w dniu 12 grudnia 2014 r., zatem przewidziany w art. 369 § 1 k.p.c. ustawowy termin do wniesienia apelacji upłynął z dniem 27 grudnia 2014 r., albowiem dzień 26 grudnia 2014 r. był - jako święto, dniem ustawowo wolnym od pracy, natomiast dzień 27 grudnia 2014 r. przypadał w sobotę, która nie jest dniem ustawowo wolnym od pracy. Tymczasem apelacja została wniesiona dopiero w dniu 29 grudnia 2014 r.

W konsekwencji Sąd Okręgowy uznał, że apelacja wnioskodawcy została wniesiona z uchybieniem terminu, tak więc jako spóźniona podlega odrzuceniu na podstawie art. 370 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie wnioskodawca (...) sp. z o.o. w W. wniósł i zarzucił naruszenie prawa materialnego, tj. art. 115 k.c. poprzez jego błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że sobota nie jest dniem równoważnym z dniem ustawowo wolnym od pracy, co spowodowało błędne przyjęcie, że termin do wniesienia apelacji od wyroku z dnia 3 grudnia 2014 r. upłynął w sobotę 27 grudnia 2014 r., a nie w następnym dniu roboczym, tj. 29 grudnia 2014 r. Skarżący w oparciu o powyższy zarzut wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i uznanie, że apelacja została złożona w terminie i zasądzenie od ZUS kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W obszernym uzasadnieniu skarżący podniósł, m.in., że z uwagi na powszechnie przyjęty pięciodniowy tydzień pracy, w praktyce sobota jest dniem wolnym od pracy. Potwierdza to orzecznictwo Naczelnego Sądu Administracyjnego, który w uchwale 7 sędziów z dnia 15 czerwca 2011 r. (I OPS 1/11, OSNAiWSA 2011 Nr 5, poz. 95) uznał sobotę za dzień równorzędny z dniem wolnym od pracy. Sobotę na równi z dniami wolnymi od pracy traktuje również art. 12 § 5 Ordynacji podatkowej. Względ na konstytucyjną zasadę równości nazuje więc tak samo traktować sobotę w regulacji postępowania cywilnego.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne, gdyż zaskarżone rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego znajduje podstawę prawną w trafnie powołanym przepisie art. 370 k.p.c. Prawidłowo Sąd Okręgowy przyjął, iż ustawowym warunkiem przyjęcia i rozpoznania apelacji od wyroku Sądu pierwszej instancji jest jej wniesienie w ustawowym, dwutygodniowym terminie, liczonym od doręczenia stronie skarżącej wyroku z uzasadnieniem. Uchybienie temu terminowi skutkuje odrzuceniem apelacji bez badania zasadności zawartych w niej zarzutów oraz trafności pierwszoinstancyjnego rozstrzygnięcia.

W rozpoznawanej sprawie odpis wyroku Sądu pierwszej instancji z dnia 3 grudnia 2014 r. wraz z uzasadnieniem został doręczony pełnomocnikowi wnioskodawcy w dniu 12 grudnia 2014 r., zatem dwutygodniowy termin do wniesienia apelacji przewidziany w art. 369 § 1 k.p.c., upłynął z dniem 26 grudnia 2014 r. Jednakże z uwagi na fakt, że było to święto i dzień ustawowo wolny od pracy, koniec dwutygodniowego terminu przypadł w sobotę 27 grudnia 2014 r.

Zgodnie z treścią art. 165 § 1 k.p.c., terminy, m.in. do wniesienia środka zaskarżenia, oblicza się według przepisów prawa cywilnego, tj. art. 110-116 k.c. W uchwale z dnia 25 kwietnia 2003 r. (III CZP 8/03, OSNC 2004, z. 1, poz. 1) Sąd Najwyższy jednoznacznie stwierdził, że sobota nie jest dniem uznanym za wolny od pracy w rozumieniu art. 115 k.c. w zw. z art. 165 § 1 k.p.c. (zob. też postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2007 r., V CZ 43/07, LEX nr 611447). Termin oznaczony m.in. w tygodniach, kończy się z upływem dnia, który nazwą lub datą odpowiada początkowemu dniowi terminu (art. 112 k.c.). Przewidziany w art. 369 § 1 k.p.c. termin do wniesienia apelacji jest terminem liczonym w tygodniach (verbe legis: "w terminie dwutygodniowym"). Zatem jeśli termin dwutygodniowy, przewidziany w art. 369 § 1 k.p.c., ukończył swój bieg wobec przesunięcia zgodnie z art. 115 k.c. - w dniu 27 grudnia 2014 r., tj. w sobotę, to był on ostatnim dniem do wniesienia apelacji w niniejszej sprawie. Zatem apelacja wniesiona po tym terminie powinna ulec odrzuceniu jako spóźniona (art. 373 k.p.c.), co trafnie uczynił Sąd pierwszej instancji zaskarżonym postanowieniem.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny nie znajdując podstaw do uwzględnienia zażalenia, na zasadzie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.